

Udtrykt for at antyde denne Mening, end der er brugt i disse Forslag. Men dernæst er det jo ogsaa ganske vist, at disse Forslag, saaledes som de nu ere blevne formulerede, og som de senere ville komme under Forhandling, ville bevirke, at den hele Stilling, navnlig for Repræsentationen, ligeoverfor disse Midler bliver en ganske anden end nu. Hidtil har jo denne Stilling været en saadan, at man egentlig slet ikke har kunnet gøre nogen Indflydelse gjælbende paa dem. Det er ganske vist, at der gennem de Forslag, der ere komne fra Regeringens Side — jeg tror, at ogsaa disse indeholdt et stort Fremskridt — var givet en meget betydelig og vikkelig Indflydelse derpaa; men det kan ikke negtes, at, naar Ordningen sfter paa den Maade, som her er foreslaaet, vil denne Indflydelse fra den konstitutionelle Statsmagts Side blive fyldigere og bestemtere, idet den udtryffelige Optagelse af disse Midler under et særligt Uffnit paa Finansloven ganske selvfølgelig vil lede til en stærkere Indflydelse paa dem fra Rigsdagens Side, en Indflydelse, som, hvor den foregaar ad Bevillingsveien, vil finde Sted fra den bevilgende Magts Side, og forsaavidt den sfter ved Lovgivningsmagtens Anvendelse, da fra den Lovgivende Magts Side, hvor den altsaa ogsaa vil indtage sin Plads, og det er under disse forskjellige Punkter, at de forskjellige Indtægter og Udgifter ere blevne ordnede efter den ny Form, der er bleven bragt i Forslag. Det forekommer mig derfor at være aldeles utvivlsomt, at der i disse to Retninger maa siges at være gjort et væsentligt Fremskridt for dem, der betragte denne Forandring som et saadant, og jeg vil derfor ogsaa tilstaa, at jeg har været noget i Tvivl om, hvorvidt der ikke i alt Fald med Hensyn til nogle af de nu foreslaaede Bestemmelser kunde trænges til nogle i en anden Retning gaaende, nærmere Forskrifter; men jeg har imidlertid ved de Forhandlinger, der have fundet Sted med Udvalget, bestemt mig til at afgive den Erklæring ogsaa til Udvalget, at, forsaavidt disse Endringer maatte blive vedtagne, og Lovforslaget derpaa vedtaget med disse Endringer, men ogsaa kun med disse — thi Forhandlingen med mig har kun dreiet sig om disse, og jeg har tilstræffe-

lig tydeligt angivet, at, naar jeg fra min Side kunde gaa ind paa en saadan Ordning og paa, hvad jeg betragter som en Følge deraf, saa var det under den Forudsætning, at man indskrænkede sig til disse Endringer —, saa vilde jeg søle mig opfordret til at stræbe efter at faa de saaledes vedtagne Forandringer gennemførte endnu i denne Sæssion i det andet Thing. Som sagt, Betingelsen for, at jeg kunde afgive en saadan Erklæring, var den, at man begrænsede sig til det, som havde foreligget til Forhandling med mig, idet jeg selvfølgelig ikke kunde gaa ind paa at afgive en saadan Erklæring med Hensyn til andre mulige Forslag, der maatte komme frem og navnlig ogsaa i Retning af en Nedsættelse i de forskjellige Lønninger, hvortil man gennem de forskellige Forhandlinger paa tidligere Trin var kommen. Jeg var gaaet ud fra den Forudsætning, at det var en almindelig Erkjendelse, at der gennem denne Lov vilde opnaas meget væsentlige Goder. Det er jo ogsaa udtalt af den ærede Ordfører iassen, og jeg har tidligere ofte havt Leilighed til at udtale det og skal her endnu engang gjenskalde det i Erindringen, at jeg ikke veed rettere, end at de væsentligste af de Formaal, som man hidtil stadig har opstillet som Gjenstand for sine Bestræbelser, netop fuldstændigt opnaas ved denne Lov; men det gaar her, som det saa ofte gaar i Livet med det, som man har arbejdet stærkest og ivrigst for, at, naar man har faaet det, saa glemmer man rent, at det er dette, man har arbejdet for, og man opstiller da noget Andet, som der nu skulde arbejdes for og naas, og naas det ikke, saa siger man, at man Intet har naaet. Dette er en Sandhed, som jeg tror kunde finde en ganske god Illustration ved Behandlingen af flere Love her i Thinget og navnlig ogsaa ved Behandlingen af den foreliggende Lov. Jeg gif altsaa ud fra, at man ikke her vilde fremtræde med saadanne Forslag, som iøvrigt paa nogenfømhelst indgribende Maade vilde forandre Bestemmelserne i Loven, jeg gif ud fra dette i den Forudsætning, at det nu i det Hele taget var Meningen at komme tilende med Sagen, og jeg gjorde det saameget mere, som man dog og-